

disse Bestemmelser i Forordningen af 18de October 1811, vil det være rigtigst ikke at vedtage Udvalgets Forslag, men derimod i saa Henseende at holde sig til Udkastet, thi det hele Spørgsmaal om Kjøbstadjorder ligger egentlig slet ikke for ved denne Lov, som kun angaaer de egentlige Landeiendomme. Dertil kommer endelig, at den Myndighed, som Udvalget vil have tillagt Indenrigsministeriet til at paalægge Kjøbstadernes Communalbestyrelse at tilveiebringe og vedligeholde tilbørlig Orden i Kjøbstadernes Matricul, troer jeg ikke er meget hensigtsmæssig. Naar Kjøbstadbestyrelsen vil have en anden Orden i sin Matricul eller i Oversigten af Fordelingen af dens Jorder end den har nu, saa vil den jo kunne faae den ved selv at vedtage en Bestemmelse derom; men at giye Bemyndigelse til Ministeriet til i saa Henseende at kunne paalægge Kjøbstaden at udføre Andet end hvad den selv finder i sin Interesse, troer jeg ikke er rigtigst ved denne Lov. Et Andet er det, om det under Forhandling om det hele communale Beskaffningsvæsen i Kjøbstaderne kan være hensigtsmæssigt at tage en saadan Bestemmelse; derom skal jeg ikke udtale mig paa dette Sted, da det ikke her foreligger. Endnu skal jeg kun tilføie, at saavidt mig bekjendt er Forholdet mellem Kjøbstadjorderne og Kjøbstaden i Fredericia af en ganske særegen Bessaffenhed, som ikke er overensstemmende med Forholdet i de andre Kjøbstæder i Almindelighed. Det kan derfor vel være, at Bestemmelsen i Forordningen af 18de October 1811 kan findes at være mere trykkelige der end i de andre Kjøbstæder; men jeg troer dog ikke, at det for disses Skyld vil være rigtigst at vedtage det foreslaaede Uendringforslag, om det ogsaa skulde være rigtigst for denne enkelte Kjøbstads Vedkommende.

Udsøveren: Jeg har allerede indrømmet den ærede Forslagsstiller, at denne Afgift i sin Virkning er et Baand paa Udstykningsen af disse Lodder, det vil sige, er en Hindring for at faae dem lovligt fraskilte fra de grundartsplichtige Nummere i selve Kjøbstaden, hvortil de ere henlagte, og jeg har indrømmet ham, at forsaavidt det har været Hensigten at knytte dem, om ikke uopløseligt, saa dog med et stærkt

Baand til disse Kjøbstadgrunde, er Bestemmelsen uhensigtsmæssig. Men jeg troer ikke, at Rogen vil kunne indrømme ham, at det ikke vedkommer Kjøbstæderne, da det jo er en ikke ganske uvigtig Indtægt for Kammertassen, som ved Forslaget vilde tages fra dem. Vel er det naturligtvis ikke Meningen, at de, der allerede være hjemfaldne til større eller mindre Afgifter, med Gøt skulde blive fritagne derfor; men selv denne Udfigt til for Fremtiden at erholde denne Afgift er en virkelig Næt for Kjøbstaden, altsaa en Sag, som ganske vist vedkommer den. Men hvad der er Hovedsagen, er, at Grundtanken i Forordningen af 18de October 1811, hvor uheldige end dens egentlige Bestemmelser ere, uden Tvivl er overmaade vigtig, nemlig at ikke blot Grundene i Kjøbstæderne, men ogsaa Kjøbstadjorderne, der oprindeligen have tilhørt selve Kjøbstæderne, og ikke de enkelte Kjøbstadborgere, skulle bidrage Noget directt til Kjøbstæderne, hvilket er noget ganske Andet, end at deres Brugere, gennem Formues og Leilighedsafgifte, kunde komme til at yde Noget til samme. Jeg mener altsaa, at denne Bestemmelse bør ophæves, jeg mener, at denne Ophævelse bør ledsages af nærmere Bestemmelser, der i intet Tilfælde kunne pines ind i denne Lov, hvorved der tillades en Afløsning af de Afgifter, der alt nu paahvile dem, for ikke i sin Tid at faae Jorder, der staae aldeles under samme rettlige Vilkaar, hvoraf den ene svarer 2 Skjæpper pr. Tønde Land, den anden 4 Skjæpper, den tredie 8 Skjæpper og den fjerde slet ingen Ting; men jeg mener, at denne Bestemmelse maa gaae Haand i Haand med de almindelige Bestemmelser, der indføres for Hartkornet, og altsaa ikke blot for denne gamle Kjøbstadudmark eller Kjøbstadsfællig, men tillige for de egentlige, mere værdifulde og i Regelen nærmere ved Staden beliggende Kjøbstadjorder, en Hartkornsaafgift til Kjøbstaden. Der er saaledes ingen egentlig Modsetning i Realiteten mellem Forslagsstilleren og mig, men der er en stor Modsetning i Henseende til det Spørgsmaal, om Sagen bør behandles som en Kjøbstæderne uvedkommende Sag eller ikke, og om den nu her skal afgjøres ved med et Penneskræg uden Videre at ophæve Placaten af 18de October 1811, eller